

ovdje za mene osim Boga«, žali se u jednom pismu. Strahovit proliv sa gubitkom krvi oduzima mu zadnje snage. Nikakvo jelo ne može više želudac da prokuha. Spava nemirno i malo. Ali on se drži snagom užasne volje, na nogama je i piše, 9. marta 1575. se onesvjestio i legao u krevet. Iste večeri pozvao je ženu i svu djecu. Rekao je kako je slab i njegov život je u pitanju. Želio bi imati još toliko snage da svoje duhovno uvjerenje izrazi u jednome spisu. U tom pogledu on se poziva na sve svoje knjige i spise. Želio bi da uredi i pitanje o tome kako treba žena i djeca da u buduće drže zajedno. Istoga dana je dobio Laudanum Theophrasti, jako sredstvo za uspavljivanje, jer su mu bolovi bili sve jači. Opojno sredstvo je bilo i suviše jako i Vlačić se više nije probudio.

1575. umire Vlačić u petak 11. marta u jutro. Prisutan je smrti propovjednik Beyer iz Frankfurta, Jakov Pernubius iz Antwerpena i njegov liječnik Adam Lonitzer. Umro je mirno i bez boli. Imao je 55 godina i osam dana. Da li je pokopan na groblju sv. Petra u Frankfurtu na Majni, ili u samostanskoj crkvi Bijelih Gospođa, nezna se pouzdano. Neki tvrde da je pokopan u Samostanskoj crkvi (Lersner), dva glavna biografa (Ritter i Preger) tvrde da to nije moguće, jer je postojala zabrana Senata u Frankfurtu, da se mrtvaci pokopavaju u crkvama. Da li odlučna priorica nije i u pogledu pokopa Vlačića postupila drugačije nego što je magistrat gradski naredivao, ne može se odgovoriti. Ali nema to ni većeg značaja. Gdjegod je pokopan, grob mu je nepoznat.

Vlačić je imao 18 djece, 12 sa prvom i 6 sa drugom ženom. U času smrti izgleda da ih je bilo 8 ili 9 još na životu. Kćerka Ana udala se dvije godine poslije Vlačićeve smrti za Wolfanga Irenäusa iz Würzburga. Istoga dana preudala se Vlačićeva udovica Magdalena. Njezin drugi muž Petrejus bit će optužen kao pristaša Vlačićev i protjeran. Umrijet će kao savjetnik konzistorije u Wolfenbüttelu. Tamo će